

RINGSTED NY FRISKOLE - BRINGSTRUPVEJ 31 - 4100 RINGSTED
Skolen 57 61 73 86 – SFO 57 61 73 81 – Lærerværelse 57 61 73 61 – Fax 57 67 60 92
www.ringstednyfriskole.skoleintra.dk – RNF@ringstednyfriskole.dk

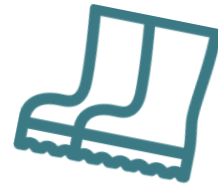
På vores skole har vi i indskolingen et fag der hedder Mærk Verden, her bliver eleverne undervist på tværs af 0. til 2. kl. (i alt 65 elever). De er delt ind i små grupper, som vi kalder Skolefamilier med 2 elever fra hver klasse, altså ca. 6 elever i hver familie. Eleverne har Mærk Verden hver uge i min. 2 lek. og vi er så heldige at vores skole ligger lige ved siden af en skov, hvor vi gerne må gå på opdagelse i.

Vi var 6 voksne der stod klar med hjælpende hænder, da vi i år valgte at melde os som Krible Krable Mikroforsker.

Vi startede hele forløbet med et fællesoplæg om, hvad det ville sige at være forsker? Hvordan undrer man sig? og hvordan finder man svar? Vi læste historien om "Liv og Død i Krible Krable universet", og historien er efterfølgende hængt op på fællesgangen sammen med de flotte billeder, så historien kan læses af forældre og ældre elever på skolen.

Under forløbet er der også flyttet melorme ind i et stort terrarium. Her har eleverne kunnet følge med i, hvordan melormene nedbrød mad i en vældig fart. Vi har også holdt et godt øje med, om at der var nogle af dem, der nåede billestadiet. Og det var der!

GÅ UD I NATUREN.

Første tur i skoven:

Vi lavede det forskerprint fra Krible Krable der hedder "Linedanserdyr" – som en Mikroforsker opvarmningsøvelse. Der blev fanget en masse krible krabledyr, bænkebidere, skolopender, forskellige slags edderkopper, biller, snegle og tæger. Der blev gættet på hvilke dyr der kunne gå på line. Og i alle grupper var de ret sikre på, at de fleste dyr kunne. Da det så viste sig, at der var flere af dyrene, der skulle lokkes en del, gav det en masse snak og undring om hvordan det mon kunne være? Her er nogle af udtalelserne:

"Jeg tror bænkebideren har højdeskræk"

"Prøv lige at se skolopenderens ben! De sidder jo på siden så kan den jo ikke holde fast"

"Jeg tror alligevel ikke edderkoppen kan, den har for lange ben"

Anden tur i skoven:

Vi startede på det egentlige Mikroforsker forløb med anden tur i skoven. Alle familier blev udstyret med bakker, beholdere og forstørrelsesglas. Lærerne stillede sig strategiske steder i skoven, så der var mulighed for at søge hjælp, og så blev eleverne ellers sluppet løs på jagt efter krible krabledyr. Denne gang blev der fanget/fundet: Bænkebidder – en kæmpe stor løbebille – regnorme – edderkopper af mange slags – vinbjergsnegle – bladtæger – myre – mariehøns – snegle og set på hvepse i de nedfaldne skovæbler.

Jeg undrer mig over:

Hjemme på skolen fik alle familier udleveret deres egen Mirkoforsker bog, hvor dagens fangst blev tegnet ind og de snakkede sammen i familierne om, hvad de havde fanget og hvad de undrede sig over.

"Hvad gør en snegl, når den vokser og ikke kan være i sit hus mere?"

"Er alle myrer i en myretue i familie sammen?"

"Kan alle bænkebidere rulle sig sammen, og hvorfor mon de gør det?"

"Hvordan kan det være at en bænkebider får hvide ben, når de bliver våde?"

"Hvordan kan en blød regnorm bore sig ned i jorden, når jorden er så hård?"

"Hvorfor løber en bille så hurtigt, når den er så lille?"

"Hvordan kan edderkopper lave så meget spind?"

"Hvordan kan edderkopper komme fra et sted til et andet højt oppe, kravler de?"

"Hvordan kan bænkebidere være under kæmpestore sten, uden at blive mast?"

"Hvorfor er der flest regnorme oppe i regnvejr?"

Alle familier skulle til slut vælge en ting de undrede sig over, og som de gerne ville undersøge nærmere. Her er nogle af de ting, de valgte at undre sig over:

"Hvordan kan det være myrer er så stærke?"

"Hvorfor har mariehønen sorte prikker?"

"Hvordan kan det være bænkebidere kan bo under store sten uden at blive mast?"

"Hvorfor stikker hvepsene?"

"Hvor meget spind kan en edderkop lave?"

Hvorfor er det sådan? – Læg en plan:

Familierne skulle nu overveje, hvorfor er det sådan? Og her kom mange gode bud. Vibe var sikker på, at myrer var superstærke, fordi de havde 4 arme og 2 ben. Hamza troede at mariehøns brugte deres prikker til at pynte sig med, Konrad havde en ide om at hvepse måske også stak, for at få noget at spise, ligesom myg. Og Celina D mente, at det var bænkebidernes skjold, der beskyttede dem, så de ikke blev mast under de store sten.

Derefter blev der lagt planer for, hvordan de forskellige ting skulle undersøges. William og Nynne løb ud i skoven for at undersøge, hvordan der egentlig så ud under de sten hvor bænkebidere bor, og kunne derigennem se, at de faktisk havde gravet gange og lavet fordybninger. En anden gruppe, der arbejdede med samme dyr, fandt ud af at bænkebidere er krebsedyr, hvor de fleste af arterne stadig trækker vejret igennem gæller, selvom de bor på land. Her blev der lavet et forsøg, så vi kunne se om de kunne svømme, og det kunne de! Det gav dem også svar på, hvorfor bænkebidere bor som de gør, nemlig at der skal være fugtig for at de kan trække vejret.

Hent oplysninger – Vi har fundet ud af det.

Vi fandt også skolens IPads, computere og en masse bøger om krible krable dyr frem, så skolefamilierne også kunne bruge dem til at søge oplysninger og viden om deres dyr.

Her fandt de ud af at mariehøns ikke pynter sig med prikker, men bruger dem til at se farlige og uspiselige ud. En hveps stikker ikke for at spise, men for at forsvare sig, og at der i efteråret flyver hvepse rundt, der er fulde af den alkohol de har spist fra de gærede skovæbler, samtidig med at de er blevet smidt ud hjemmefra af dronningen og det er derfor, de engang imellem stikker, uden at man har gjort dem noget.

På baggrund af alt det de fandt ud af i deres små forsøg, undersøgelser ude i skoven og det de kunne læse sig frem til i bøger og på nettet, blev der lavet nogle flotte plancher om deres dyr og deres undring.

Fortæl til andre.

Den sidste dag i forløbet, inviterede vi vores mellemtrin over til små oplæg i skovfamilierne, hvor de fortalte om det de havde lært. Hver familie fik et sted i indskolingen, hvor de ved hjælp af deres plancher, kunne fortælle de store elever fra mellemtrinnet om, hvad de havde undret sig over, hvordan de havde gjort og hvad de havde fundet ud af, samt alt det andet de også havde lært om deres krible krabledyr.

Evaluering.

Der har været en masse snak på gangene, om alt det man kan undre sig over. Nogle børn har i frikvarter og SFO lavet deres egne krible krable forsøg, ved at bygge "huse" og byer til krible krable dyr. Så har de kunnet sidde og se på dem i ro mag. Andre børn er begyndt at undre sig derhjemme, sammen med deres forældre, om store og små ting i livet. Vi er sikre på, at vi alle sammen er blevet klogere, efter at have arbejdet med mikroforsker metoden. De fleste synes måske det var lidt svært i starten, men da vi fik det lært, blev det rigtig sjovt at undre sig sammen i indskolingen.

